

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 у 4/2020
07.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Катарина Манојловић Андрић, у предмету предлагача АА из ..., ул. ... број ..., кога заступа као пуномоћник Владимир М. Поповић, адвокат из ..., ул. ... број ../..., одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Управног суда Р4 у 290/19 од 13.12.2019. године, у предмету заштите права на суђење у разумном року, донео је дана 07.02.2020. године, после испитног поступка

РЕШЕЊЕ

I ЖАЛБА СЕ УВАЖАВА и ПРЕИНАЧУЈЕ решење Управног суда Р4 у 290/19 од 13.12.2019. године, тако што се:

Усваја приговор предлагача и утврђује да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року у поступку који се води пред Управним судом у предмету 16У 5398/18.

Налаже се судији известиоцу у предмету Управног суда 16У 5398/18 да, у року од три месеца од дана достављања овог решења Управном суду, предузме радње ради правноснажног решавања наведеног предмета, као и да, у року од 30 дана по истеку претходно наведеног рока, обавести председника Управног суда о предузетим радњама.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ Република Србија да предлагачу на име трошкова поступка исплати износ од 18.000,00 динара, који ће бити исплаћен из Буџетских средстава Републике Србије опредељених за рад судова, у року од 15 дана од подношења захтева за исплату.

Образложење

Предлагач је 03.01.2020. године поднео Врховном касационом суду, преко Управног суда, жалбу против решења Управног суда Р4 у 290/19 од 13.12.2019. године, којим је одбијен његов приговор ради убрзавања поступка у предмету Управног суда 16У 5398/18, као неоснован.

Предлагач сматра да је ожалбеним решењем неосновано одбијен његов приговор ради убрзавања поступка у предмету Управног суда 16У 5398/18. Истиче да претходни поступак у том предмету траје готово две године, а да суд није предузео ни једну радњу у поступку. Предлаже да суд усвоји његову жалбу и преиначи ожалбено решење тако што ће усвојити приговор предлагача ради убрзавања поступка, утврдити да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року и одредити „првенство овог предмета у поступању и одлучивању“. Предлагач је тражио да му се досуде и трошкови поступка на име састава приговора и жалбе од стране адвоката.

Поступајући по жалби предлагача, у смислу одредаба чл. 16, 18. и 20. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ број 40/15) и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ бр. 25/82 и 48/88 и „Службени гласник РС“ бр. 46/95... 106/15), Врховни касациони суд је испитао побијано решење, применом члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14) и нашао да је жалба основана.

О жалби је одлучивао судија одређен Годишњим распоредом послова у суду у смислу одредбе члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ број 40/15), којом одредбом је предвиђено да председник непосредно вишег суда може годишњим распоредом послова да одреди једног судију или више судија да поред њега воде поступак и одлучују по жалбама.

Одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије („Службени гласник РС“, број 98/06), прописано је да свако има право да му независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и оптужбама против њега.

Одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, прописано је да при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року уважавају се све околности предмета суђења, пре свега сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа или врста предмета суђења или истраге, значај предмета суђења или истраге по странку, понашање странке током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлуке.

Ожалбеним решењем је одбијен приговор предлагача поднет ради убрзавања поступка у предмету Управног суда 16У 5398/18, као неоснован, са образложењем да од дана подношења тужбе 28.03.2018. године до дана подношења приговора 18.10.2019. године није протекао толико дуг временски период који би довео до повреде права на суђење у разумном року, при чему предмет спора није статусне природе, што би изискивало нарочиту хитност у поступању. Управни суд је, такође, указао на своју обавезу решавања предмета по редоследу пријема прописану чланом 177. Судског пословника, као и на допринос подносиоца приговора дужини трајања поступка тиме што је више пута извршио допуну тужбе.

Врховни касациони суд налази да је Управни суд погрешно закључио да у конкретном случају није повређено право предлагача на суђење у разумном року. У време подношења приговора ради убрзавања поступка у наведеном предмету управни спор је трајао 18 месеци, а у том периоду суд није предузео ниједну радњу у поступку. У списима предмета не постоји доказ о томе да је суд доставио туженом тужбу на одговор захтевом од 29.03.2019. године, како се наводи у ожалбеном решењу. Неактивност суда коју карактерише одсуство било какве процесне радње током одређеног времена Европски суд за људска права увек оцењује као неприхватљиво

уколико је национални суд не образложи (став 25. пресуде Европског суда за људска права од 21. марта 2002. године у предмету *Rego Ćavez Fernandez protiv Portugalije* број представке 46462/99). Поред тога, чињеница да је предлагач поднесцима од 08.04. и 18.04.2019. године допуњавао тужбу не може оправдати неактивност суда у периоду од 18 месеци. Врховни касациони суд истиче да је овакво понашање предлагача, као тужиоца у управном спору, дозвољено у контексту коришћења свих расположивих процесних средстава у циљу остваривања постављеног захтева у тужби (став 38. пресуде Европског суда за људска права од 22.09.2005. године у предмету *Sokolov protiv Rusije*, број представке 3734/02).

Полазећи од свега изложеног, Врховни касациони суд је, на основу члана 18. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, усвојио жалбу предлагача и преиначио првостепено решење Управног суда тако што је утврдио да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року у поступку који се води пред Управним судом у предмету 16У 5398/18. Како је овим решењем утврђена повреда права на суђење у разумном року у предмету који није правноснажно решен, Врховни касациони суд је одредио рок од три месеца за предузимање радњи у циљу правноснажног окончања поступка, сматрајући да ће се на тај начин постићи сврха заштите права на суђење у разумном року.

Одлука о накнади трошкова предлагачу за састав приговора и жалбе од стране адвоката донета је на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку сходном применом одредаба члана 153. став 1, члана 154. и члана 163. став 1. Закона о парничном поступку, а према Тарифном броју 13 Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката.

Судија
Катарина Манојловић Андрић, с.р.

Поука о правном леку.

Против овог решења није дозвољена жалба.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић